

af Mulighederne for en mere økonomisk Drift af Postvæsenet. Det havde efter min Mening været naturligt at vente med Forslag om Portoforhøjelse, indtil denne Kommission har tilendebragt sit Arbejde. Efter at vi nemlig er naaet til saa høje Takster, som vi er, maa jeg nære megen Betænkelighed ved at gaa til endnu højere, navnlig da de ikke bliver endelige, men muligvis vil blive nedsat paa Grund af Sparekommissionens Arbejde. Foruden at Befolkningen rammes haardt ved disse høje Takster, risikerer man nemlig, at de høje Satsers vil have en højst uheldig Indvirkning paa Postvæsenets fremtidige Økonomi, idet de vil faa Befolkningen til i ringere Grad at bruge Posten som Meddelelsesmiddel, en Afvæjning, som muligvis kan komme til at svie til Postvæsenet senere. Det vil mulig senere hindre en Nedsættelse af Taksterne, som man ellers vilde finde rimelig, hvis Antallet af Postforsendelserne ikke i Mellemtiden var gaaet ned paa Grund af disse næsten prohibitive Takster. Den højtærede Trafikminister er selv inde paa disse Betragtninger, idet han mener, at de her foreslaaede Takstforhøjelser vil medføre en Indtægtsforøgelse paa 10½ Mill. Kr., hvis der ikke sker Nedgang i Forsendelsernes Antal, men Administrationen nærer en berettiget Frygt for, at man som Følge af en saadan Nedgang ikke tør regne med, at der vil kunne vindes mere end 7 Mill. Kr.

Det er min Opfattelse, at en ny Takstforhøjelse ikke bør gennemføres, før man kan se, hvilke Satsers der vil blive endelige — saa endelige, som man nu en Gang kan fastslaa dem —, og at det foreliggende Lovforslag derfor ikke gerne skulde forlade det Udvalg, som bliver nedsat, før dette Udvalg efter Samraad med den nedsatte Postkommission har faaet oplyst, hvor store Besparelser Kommissionen mener at kunne foreslaa. At det ikke vil blive de 7 Mill. Kr., som Postvæsenets Underskud andrager, er jeg ganske klar over, og at der derfor maa komme en Takstforhøjelse, er vi vist alle sammen forberedte paa, men Tidspunktet til at fastsætte den forekommer mig ikke at foreligge, før Postkommissionen er naaet saa vidt, at den kan overse Situationen; og da det er sagt offentligt, at Kommissionen arbejder meget hurtigt, hvad der jo ogsaa er formaalstjenligt, vil det formentlig ikke kunne vare saa længe, før den er i Stand til at give Udvalget saadanne Oplysninger, at man ellers kan se paa, hvorledes Forholdene vil komme til at ligge.

Som Følge deraf skal jeg ikke komme videre ind paa de i Lovforslaget nævnte Forhøjelser. Det forekommer mig, at det maa blive Udvalgets Opgave at gaa dem efter og afveje dem mod hinanden, men en enkelt Ting vil jeg dog med det samme gøre opmærksom paa og advare imod, nemlig den ganske uforholdsmæssig store Forhøjelse af Taksten for Lokalbrev, som Lovforslaget indeholder. Her er der efter min Mening en ganske særlig Betænkelighed ved at komme for højt op, navnlig da det her drejer sig om en Postbesørgelse, som i Forvejen betaler sig paa Grund af den store Mængde Breve, der besørges, og her vil derfor særlig Tilskyndelsen hos Befolkningen til at søge andre Meddelelsesmidler for at unddrage sig en urimelig Forhøjelse gøre sig gældende. Imidlertid tror jeg, jeg paa dette Omraade har saa meget mere Haab om at faa Tilslutning til mit Standpunkt andetsteds fra — altsaa til at afværge den foreslaaede store Forhøjelse —, som det jo ved den sidste Forhøjelse af Posttaksterne, i Juni Maaned, lykkedes at holde Lokalportoene nede. Jeg gør mig altsaa Haab om at kunne faa den fornødne Støtte i Udvalget til, at Lokalportoene i hvert Fald ikke faar en Stigning, der proportionelt er større end de øvrige Satsers.

Drachmann: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg udtale vor Tilslutning til, at dette Lovforslag henvises til Behandling i et Udvalg, en Behandling, der synes mig dobbelt paakrævet, fordi der, som tidligere nævnt, paa dette Omraade er nedsat en Sparekommission, hvis Resultat man her maa afvente, og hvis Arbejde sikkert vil have den største Indflydelse paa dette Lovforslags Behandling. Heller ikke jeg skal gaa i Detailler. Jeg skal indskrænke mig til at henlede Opmærksomheden paa et Forhold, der knytter sig til Forsendelsen af Dagblade m. m. Det konservative Folkeparti anerkender den kulturelle Betydning, denne Forsendelse har, og de Hensyn, der er tagne hertil, men jeg kan dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa det Utaal af Reklame- og Annonceforetagender, der nu belæmmer Postvæsenet og delvis ogsaa Modtagerne i lige høj Grad. Jeg tror, der kan sigtes her med det Resultat, at der bliver sparet en Del, og der er ingen Tvivl om, at Udvalget her vil kunne finde et Omraade, hvor man uden at genere kulturelle Værdier kan foretage Besparelser.

Jeg skal, som sagt, fatte mig i Kort-